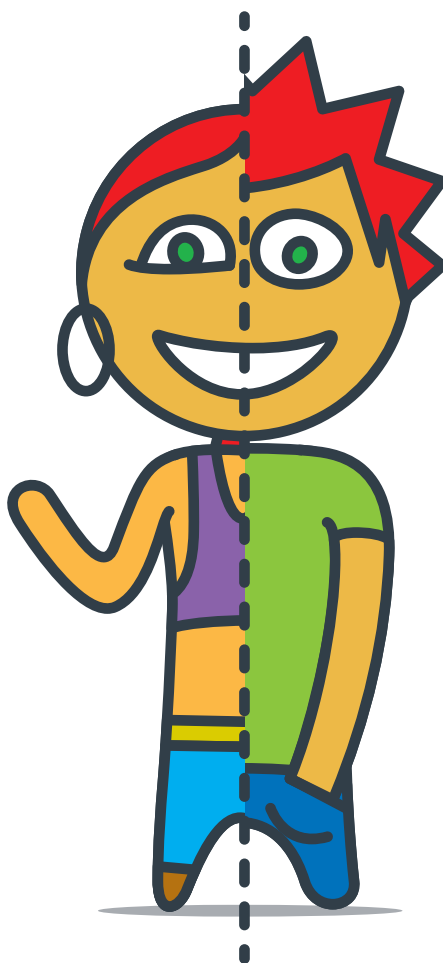

UNA SETMANA...

PER A LA IGUALTAT

amb l'**EDU** i la **KA**

UNA SETMANA...

PER A LA IGUALTAT

amb l'**EDU** i la **KA**

2ª edició: Gener de 2018

Edita:
AJUNTAMENT DE TARRAGONA
Conselleria de Polítiques d'Igualtat
Plaça de la Font, 1
43003 Tarragona
977 296 100 / igualtat@tarragona.cat

Text i activitats: SINERGIES Recursos Comunitaris - www.sinergiesrc.wordpress.com
Il·lustracions, maquetació i impressió: GUINDILLA'S MEDIA - www.guindillasmedia.com

Dipòsit legal: T-568-2015

Aquesta obra, creada per Ferran March i David Fornos, i publicada per l'Ajuntament de Tarragona, està subjecta a una llicència Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional de Creative Commons. Aquesta llicència permet a qualsevol persona mesclar, adaptar i construir a partir d'aquesta obra sense finalitat comercial, sempre que reconegueu l'autoria i mantingueu la llicència en les noves creacions.

La llicència completa està disponible a: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca>

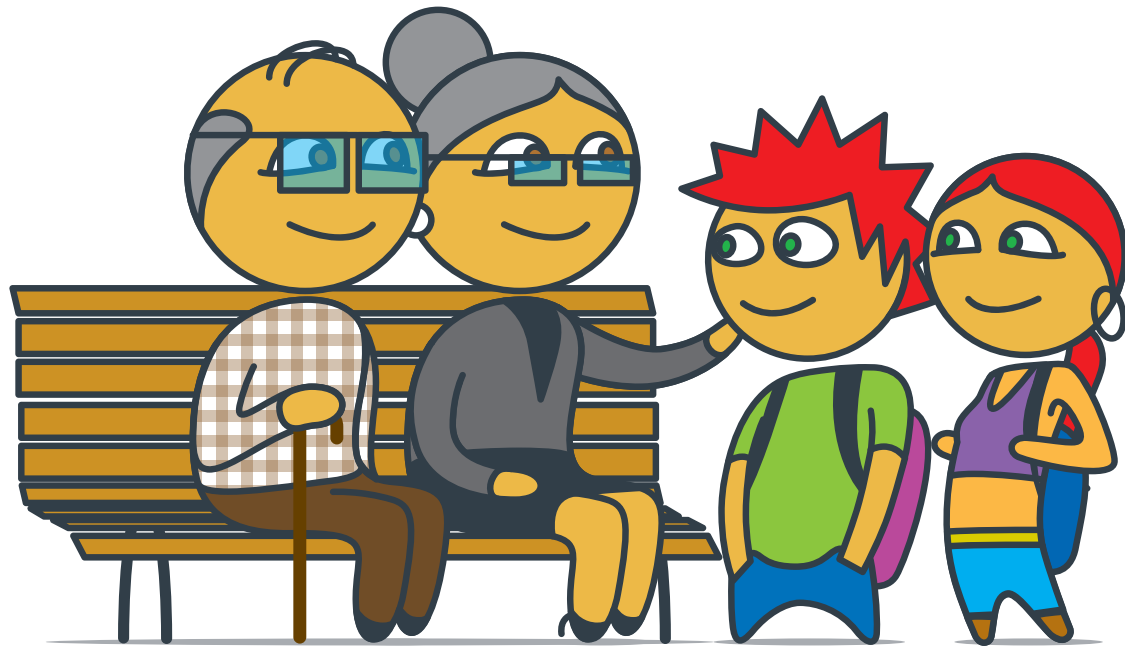
Nota de l'autor: Utilitzo freqüentment el masculí genèric en la narració per tal de no forçar-la, encarcarar-la, o dificultar-ne la comprensió. Un femení genèric hagués estat millor? És una bona pregunta per iniciar la reflexió.

Autor: Ferran March
Il·lustracions: David Fornos

DILLUNS / Com cada dia

Com cada dia, l'Edu i la Ka es desperten a les vuit. Com cada dia, fan una mica el ronso, regirant-se sobre el matalàs i amagant el cap sota el coixí. Bé, avui una estona més, perquè els dilluns sempre és més complicat sortir del llit. Després esmorzen els mateixos cereals de cada dia i enfilen el camí cap a l'escola, com cada dia.

A l'entrada de l'escola els saluda la mateixa parella d'avis que cada dia es troben asseguts al mateix banc. S'hi apropen i, com cada dia, els avis els estiren les galtes mentre diuen: "Oi, que bufons! Com us assembleu... sou ben iguals!". La Ka i l'Edu són bessons: van néixer el mateix dia i a la mateixa hora, però la mare i el pare no els volen dir qui va néixer abans i a ells ja els agrada pensar que són exactament igual de grans. El que no els agrada tant és que els hi estirin les galtes, perquè molesta, ni que els hi diguin que són "ben iguals", perquè la veritat és que són ben diferents. Tot i això, com que la parella d'avis és simpàtica, ells somriuen i s'acomiaden amb la mà, com fan cada dia.

Quan entren a classe i abans que hagin tingut temps de seure al seu lloc, senten la mateixa frase de cada dilluns: "Ja podeu començar a pensar què explicareu a la redacció que heu de presentar divendres!". Llavors tots dos es miren, una mica desanimats, i la Ka li diu en veu baixa a l'Edu:

—A mi ja m'agrada fer redaccions, però costa molt pensar una història diferent i original cada setmana. No sé d'on volen que traiem noves idees, si dia rere dia sempre passa el mateix.

—Jo encara diria més: si cada dia és igual, es fa difícil pensar qualsevol cosa. Es fa difícil només el sol fet de pensar! —afegeix l'Edu, tot convençut.

Per això cada dilluns a la nit, abans d'anar a dormir, l'Edu i la Ka imaginem com seria despertar-se l'endemà i que passés alguna cosa extraordinària, com les que passen als somnis, als llibres o a les pel·lícules. Potser així, vivint una setmana diferent a totes les altres, aconseguirien tenir alguna cosa nova per explicar i podrien escriure una redacció ben especial.

El que avui encara no saben, quan s'adormen, és que aquesta setmana extraordinària està a punt de començar.

DILLUNS / Fitxa d'activitats

La Ka i l'Edu estan molt units. Segur que tu també estàs molt unit o unida a alguna persona de l'altre sexe (algú de la família, de la colla d'amics, de la classe...): Com es diu? Per què esteu tan units?

En què creus que us assembleu? I en què creus que sou diferents?

Ens assemblem en...

Som diferents en...

Recordes algun llibre que t'hagi agradat molt? Pensa per què t'agrada i què n'has après, i explica-ho als companys i companyes!

Et vénen ganes de llegir algun dels llibres que han comentat els companys i companyes? Doncs és molt fàcil: demana'l i fes-ho!

Les relacions especials que tenim amb altres persones es basen en... Endevina-ho i omple els mots encreuats!

1. Ho fas perquè li tens afecte, perquè la valores.
2. En tens quan ets capaç de posar-te al seu lloc i saber com se sent.
3. En tens quan acceptes la seva forma de ser i pensar, i no li fas mal.
4. En tens quan saps que pots comptar-hi, que li pots explicar el que sigui.
5. En tens quan intentes entendre el que fa, sense renyar o criticar.
6. Ho fas quan creus que et necessita, sense esperar res a canvi.
7. Ho feu sempre: per divertir-vos, o solucionar problemes, o conèixer-vos.

La Ka i l'Edu diuen que cada dia és igual i que no passa res extraordinari, però això no vol dir que un dia normal no tinguin coses especials! Parla amb les persones amb qui vius d'aquelles petites coses que encara que passin cada dia, us agraden i són especials per a vosaltres: Per què?

DIMARTS / La paret

L'Edu i la Ka es desfan de les llegendes fregant-se els ulls amb les mans. Encara entre badalls, seuen cada un a la vora del seu llit i no poden evitar tornar-se'ls a fregar, però ara perquè no poden creure el que veuen: una mena de paret mig transparent fa de barrera entre tots dos, separant en dues parts l'habitació.

—Què és això? —pregunta l'Edu.

La Ka no respon, només arronsa les espatlles i s'aixeca per veure la paret de més a prop. Mentrestant, a l'altra banda, l'Edu fa un salt i intenta travessar-la, però rebota.

Després d'alguns intents més, s'adonen que és impossible creuar i surten corrent de l'habitació, cada un a la seva banda de paret, per avisar el pare i la mare. Al menjador, la paret també hi és: A la banda de l'Edu hi ha el seu pare, capcot, i vora la Ka, a l'altra banda, hi ha la mare. L'Edu, alarmat, pregunta què està passant.

—No en tenim ni idea, fill —diu la mare—, però no hi ha manera de passar a l'altra banda.

—I què farem? —pregunta ara la Ka.

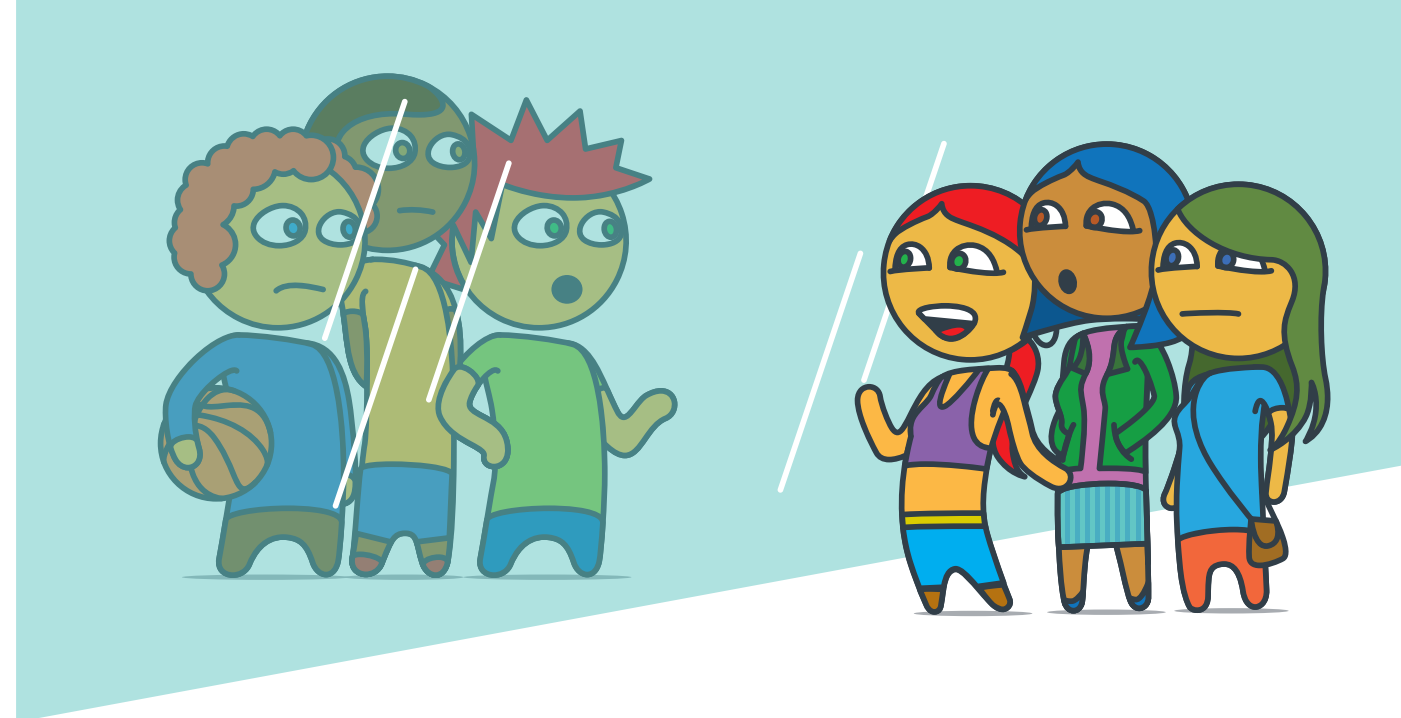
Els pares es miren amb posat desorientat, sense saber què respondre.

—De moment el millor serà seguir com si no passés res —diu el pare mirant a la mare, que sembla estar-hi d'acord—. Vosaltres dos, agafeu les motxilles i cap a l'escola, vinga!

L'Edu i la Ka fan tot el camí cap a l'escola sense deslliurar-se de la barrera que segueix entre tots dos. Quan arriben, comproven que la paret divideix en dos la porta, els nens han d'entrar per una banda i les nenes per una altra. I a classe, el mateix: amb la paret al mig, una meitat de l'aula per a les nenes i l'altra meitat per als nens. Per tota l'escola es repeteix una vegada i una altra la mateixa pregunta: “Es pot saber què passa? Què és aquesta paret?”. I a totes les classes, la mateixa resposta: “No ho sabem, però no patiu, de moment farem com si no passés res”.

A l'hora del pati, la paret segueix separant nenes i nens. Molts miren de travessar-la però no se'n surten. Al final decideixen posar-se a jugar, els nens per una banda i les nenes per l'altra, com si no passés res.

Durant tot el dia, vagin on vagin, els separa la paret. Quan arriba l'hora d'anar a dormir, la paret segueix fent de barrera al mig de l'habitació. I encara hi serà quan es despertin. I tornaran a passar el dia igual que l'anterior, cada un a la seva banda del mur. I el dia següent, i l'altre, i tota la setmana. I les setmanes es convertiran en mesos, i els mesos es convertiran en anys. I els anys, en dècades.

Fins que arribarà un dia en què l'Edu i la Ka del futur, amb el cabell blanc i la cara plena d'arrugues, estaran asseguts en un banc del parc amb la paret enmig de tots dos. De sobte, sentiran una veu infantil enfilada dalt del mur. Aixecaran el cap, però no aconseguiran veure qui parla.

—Escoltin! —dirà la veu— Vostès que ja han viscut molts anys i deuen ser molt savis, potser em sabran respondre una pregunta: ¿Per què carai la necessitem, aquesta paret? ¿De què serveix separar el món entre “allò que és de nens” i “allò que és de nenes”?

La Ka i l'Edu es miraran i es quedaran callats. Després es fixaran en el mur i respondran a la vegada:

—No en tenim ni idea, però hem après a seguir com si no passés res.

—Ah, no! Amb mi no hi comptin, de cap manera, quin avorriment! —cridarà la veu, indignada—Ja n'hi ha prou de “coses de nens o de nenes”: només “coses de tots” i que pugui escollir tothom!

La veu desapareixerà i es començarà a sentir un sorollet constant que s'anirà multiplicant a poc a poc, com si milers de martells s'afanyessin a fer caure, copet a copet, la maleïda paret.

DIMARTS / Fitxa d'activitats

T'imagines com seria viure amb la paret de la història? Com et sentiries?

Intenta respondre la pregunta que fa l'infant del futur, just al final de la història.

Ompla la següent "fitxa personal".

JO TINC...

ELS ULLS DE COLOR

LA PELL DE COLOR

ALÇADA

COMPLEXIÓ

☐ Petita

☐ Mitjana

☐ Gran

ELS CABELLS ☐ Curts

☐ Llargs

☐ Llisos

☐ Arrissats

...I DE COLOR

I SÓC UNA PERSONA...

☐ Alegre

☐ Nerviosa

☐ Afectuosa

☐ Seriosa

☐ Calmada

☐ Sensible

☐ Despreocupada

☐ Atrevida

☐ Prudent

☐ Minuciosa

☐ Irritable

☐ .....

I M'AGRADA...

EL COLOR

LA ROBA D'ESTIL

PARLAR DE

MENJAR

ESPORT PREFERIT

LES PEL·LÍCULES

☐ D'humor

☐ De por

☐ D'aventures

☐ .....

☐ Anar amb bici

☐ La muntanya

☐ La platja

☐ Cuinar

☐ Llegir

☐ Ballar

☐ Dibuixar

☐ .....

Intercanvieu-vos les fitxes i descobriu què han respòs els companys i companyes. Podeu jugar a agrupar-vos segons les vostres respostes, o a mesclar les fitxes i endevinar a qui pertanyen.

ESTEREOTIP I ROL DE GÈNERE

Què signifiquen i quina relació tenen amb la paret?

Ensenya la teva "fitxa personal" a les persones que viuen amb tu, i convida-les a fer la seva pròpia versió.

Després comenteu-les i pregunteu-vos: Hi ha alguna de les respostes de la fitxa que facin que us estimeu més o que us estimeu menys?

DIMECRES / El mirall

La Ka es desperta d'un sobresalt i deixa anar un crit. L'Edu, en sentir-la, es reincorpora com si tingués una molla a l'esquena i li pregunta si està bé.

—Sí, sí, perdona —respon ella, ja més calmada—. És que he tingut un somni molt estrany: Hi havia una paret i tothom feia veure que no passava res, i després...

La Ka s'atura de cop. Se sent un soroll estrany a casa, com si una criatura s'hagués posat a plorar. Els bessons es miren sorpresos perquè no tenen germans petits. Es lleven i corren a buscar els pares, però no els troben per enlloc. Rebusquen per tot arreu intentant descobrir d'on vénen els plors.

—Ha de ser aquí dins —diu l'Edu, amb l'orella enganxada a la porta de l'habitació de les joguines.

Amb cura, sense fer soroll, obren una miqueta la porta. El que veuen a través de l'escletxa és increïble: Tots els seus ninots de roba, de plàstic i de fusta, han pres vida! Alguns corren d'aquí cap allà, però la majoria es mouen nerviosos al voltant d'alguna cosa, al mig de l'habitació.

—Es pot saber què passa aquí?! —crida l'Edu, fent-se el valent i obrint la porta de bat a bat.

Quan veuen l'Edu i la Ka, tots els ninots comencen a córrer. Els més petits passen amb cotxes i motos de joguina per sota les seves cames i desapareixen en un tres i no res, i els altres s'enfilen a la finestra i aconsegueixen fugir. En pocs segons l'habitació està gairebé buida: només hi queden dos cotxets de joguina amb dos nadons que no paren de plorar.

—I ara, què fem? —pregunta l'Edu.

La Ka entra a l'habitació, agafa un dels nadons en braços i intenta calmar-lo.

—I l'altre? —hi torna l'Edu, desconcertat.

—Doncs tu mateix, jo no tinc quatre mans! —respon ella, que en girar-se es veu al mirall de l'habitació i es queda parada de cop, blanca com el paper.

—Què passa, Ka? Que has vist un fantasma? —pregunta l'Edu amb un fil de veu, veient la cara de sa germana des de la porta.

A la Ka no li surten les paraules, assenyala el mirall i fa senyals a l'Edu perquè entri i es posi al seu costat. Ell s'hi apropa tremolant i quan veu el mirall, al·lucina: tots dos hi surten molt més alts, el pijama els queda ridícul de tan petit, ell porta barba i la Ka té pits de dona. És com un mirall d'aquells que deformen, però no s'hi veuen més prims o més grassos, s'hi veuen com si fossin adults!

Mentre l'Edu segueix embadalit, la Ka aconsegueix fer callar un nadó i li demana que s'encarregui de l'altre. L'Edu l'agafa, però no sap ni per on començar: s'atabala, li suen les mans, li agafa molta calor i li vénen ganes de plorar.

—Edu, tranquil·litzat —l'anima la Ka—. Jo tampoc ho havia fet mai i mira...

—Ja, però tu ets una nena, per tu és més fàcil! —L'Edu assenyala el mirall, i afegeix—: Mira't bé, si sembles una mare!

La Ka observa amb atenció l'Edu del mirall, amb el nadó en braços i la seva barba, i els seus dos metres d'alçada. Es queda pensativa uns segons, fins que exclama: —I tu? No sembles un pare, tu?

Amb la cara desencaixada, l'Edu contempla una estona el seu reflex.

—Però jo no sé si quan sigui gran decidiré ser pare! —diu finalment.

—Ni jo! —afegeix la Ka, enfadada—: Que potser no podré decidir si vull ser mare, jo?

—Ja, però... —diu l'Edu, ara parlant entre dents— És que a mi aprendre aquestes coses em fa vergonya.

—Vergonya? Vols dir que no passes més vergonya sense saber què fer? Aprendre com més coses millor deu ser bo per a tothom, no et sembla?

L'Edu afirma tímidament amb el cap. Llavors se situen cara a cara i s'obliden del mirall. La Ka li diu a l'Edu que agafi el nadó amb compte però sense por, que l'abraci i el balancegi amb tendresa. El nadó es calma de seguida i l'Edu l'observa amb un somriure, content i satisfet.

Quan els nadons s'han adormit, els deixen als cotxets i surten en silenci de l'habitació. Tanquen la porta rere seu, desitjant que la propera vegada que l'obrin tot torni a ser normal, que les joguines només siguin joguines i que es vegin al mirall tal i com són, com dos infants: Encara els queda molt temps per jugar i moltes coses per aprendre abans de decidir com volen fer-se grans. A tots dos.

DIMECRES / Fitxa d'activitats

Com creus que se sent l'Edu quan no sap com solucionar la situació?

Com creus que et sentiries tu? Per què?

Amb totes i cada una de les joguines, aprenem o practiquem alguna cosa: En aquests exemples, relaciona les joguines amb les habilitats corresponents.

Expressar-me sense necessitat de paraules

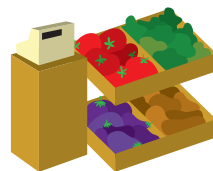
Moure'm, mantenir el cos sa, tenir coordinació

Ser hàbil, controlar moviments precisos

Observar, ser pacient, ser àgil mentalment

Descobrir el món i relacionar-me amb altres persones

Imaginar, expressar sentiments i emocions

Creus que és important aprendre o practicar totes aquestes habilitats?
Per a qualsevol persona?

CURA

Què significa?
Creus que és important?
Li donem la importància que es mereix?
Qui pot "tenir cura de les persones"?

DIVERSITAT FAMILIAR

Què significa?
Posa'n tants exemples com puguis.

Pregunta a les persones adultes amb qui vius quines joguines t'agradaven quan eres més petit/a:

Jugaves només a un tipus de joguines o t'interessaves per totes?

I a ells i elles, quines joguines els agradaven especialment? Què creuen que en van aprendre?

DIJOUS / De cap per avall

El soroll i els crits que arriben del carrer desvetllen la Ka. Mentre rondina, s'adona que el llit està a l'inrevés: veu el capçal a l'altra punta i els seus peus sobre el coixí. Li sembla recordar que el llit estava com sempre quan es va posar a dormir, però no en fa cas i s'aixeca d'una revolada: té ganes de descobrir què passa al carrer.

S'apropa a la finestra i veu una riuada de gent i molt moviment. Intenta despertar l'Edu, que parla en somnis mig adormit. No l'acaba d'entendre, però diu alguna cosa de nadons i de miralls.

—Edu, desperta! —crida sacsejant-lo amb la mà.

Ell es queixa una estona, però al final es lleva sense fixar-se que el seu llit també està al revés.

—I aquesta gentada? —pregunta l'Edu mirant per la finestra.

—Ni idea, però em moro de ganes de saber-ho —respon la Ka—. ¿Tu, no?

Els bessons somriuen amb cara de trapella i es vesteixen a corre-cuita. En menys de cinc minuts ja són al carrer. Pregunten a la senyora del quiosc, que té totes les revistes col·locades de cap per avall, què carai està passant. Ella respon, remugant i de mala gana:

—Els homes, que només saben queixar-se i ja tornen a estar amb la cantarella de sempre.

La Ka i l'Edu se la miren amb una ganyota a la cara, segueixen sense entendre res de res. Decideixen endinsar-se en la multitud, però enmig del bosc de cames no es poden moure i gairebé no hi veuen: serà millor enfilar-se dalt d'un arbre.

Dit i fet. Ara sí, a vista d'ocell poden contemplar com centenars de persones avancen lentament. La majoria són homes i molts aixequen pancartes i cartells. S'hi poden llegir les mateixes frases que criden, com si cantessin: "Ja n'hi ha prou: igual salari per tothom!", o "Als homes també se'ns ha d'escoltar!".

No treuen l'aigua clara de tot plegat i baixen de l'arbre per seguir investigant. S'aturen davant d'un noi que porta un megàfon a la mà i li comencen a fer preguntes, però amb la cridòria no hi ha manera d'entendre's. Tots tres s'aparten a la vorera per poder parlar amb tranquil·litat.

—Què és tot això? —pregunta l'Edu.

—És una manifestació —respon el noi.

—Això ja ho sabem —li diu la Ka, una mica molesta—. Però per què us manifesteu?

—Perquè estem cansats que sempre es doni més importància al que fan les dones, cansats que no es reconegui tot el que fem els homes, cansats que el món sembli pensat i dissenyat per a les dones.

—Així, vosaltres creieu que els homes són millors que les dones? —pregunta la Ka.

—No! Ni molt menys! Nosaltres volem que homes i dones tinguin els mateixos drets, que no hi hagi desigualtats: ¿Sabeu que els homes tenim pitjors condicions laborals que les dones? ¿I que sovint ens ocupem de la majoria de feines de casa, i de cuidar els fills i la gent gran? ¿I que als llocs més importants de les empreses hi ha una gran majoria de dones? ¿I que no s'aconsegueix acabar amb els maltractaments d'algunes dones a les seves parelles?

L'Edu i la Ka es miren estranyats, hi ha alguna cosa que no els quadra, sembla que el noi ho digui tot al revés.

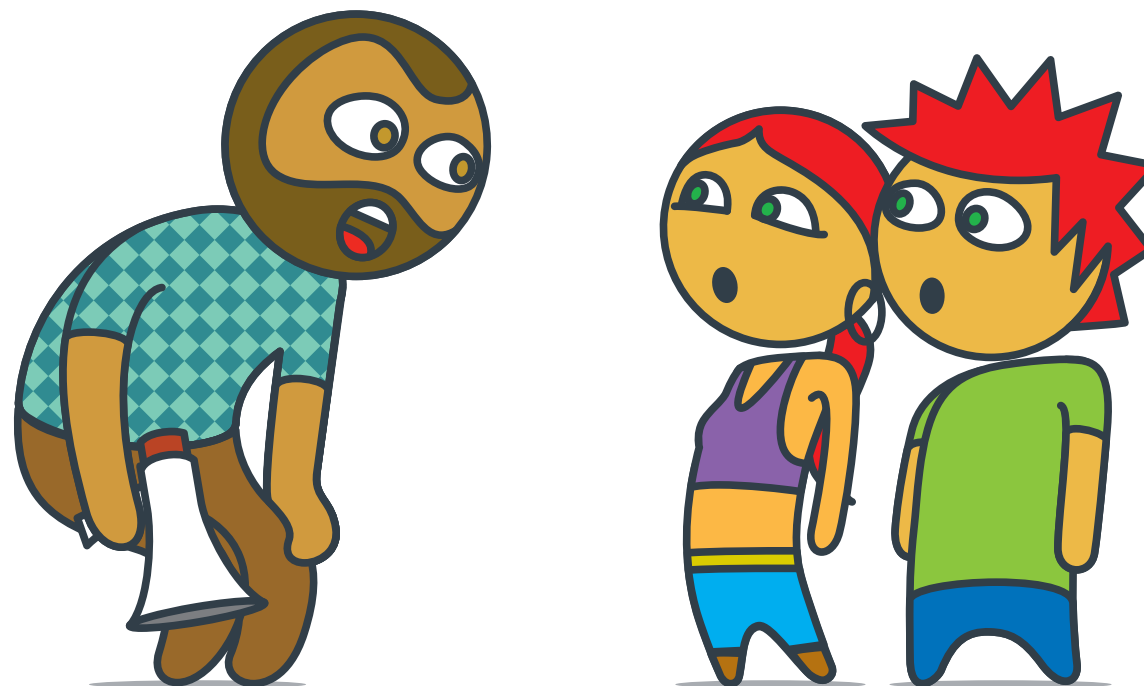
—I això de manifestar-se, serveix d'alguna cosa? —pregunta l'Edu.

—És millor que no fer res i deixar que tot segueixi igual —respon ell, convençut—. De fet, és protestant i fent-nos escoltar com hem aconseguit molts drets que abans estaven reservats només a les dones! Per exemple, votar a les eleccions o estudiar a la universitat.

La Ka i l'Edu escolten l'home amb els ulls oberts com taronges.

—Però hi ha una cosa que no acabo d'entendre: també hi ha dones a la manifestació —observa la Ka.

—Clar que n'hi ha! No creieu que tothom hauria d'estar d'acord amb el que demanem? —L'home se'ls mira i en veure que no responen, insisteix: —Si fos a l'inrevés, jo també aniria a manifestar-me amb les dones! ¿No sortiríeu a reclamar els mateixos drets l'un per l'altre, vosaltres dos?

DIJOUS / Fitxa d'activitats

Què hi ha “De cap per avall” en aquesta història? Per què aquest títol? El que explica el noi del megàfon és el que passa realment?

MASCLISME, FEMINISME

Què signifiquen?
És el que pensaves que significaven?

Què vol dir “tenir els mateixos drets”?
Investiga quins drets no tenien i han anat conquerint les dones al llarg de la història:

Votar a les eleccions

Estudiar a la universitat

En aquesta sopa de lletres s'amaguen 7 paraules: Troba-les amb l'ajuda de les pistes i del professor o professora!

G	E	L	Y	U	C	L	A	S	S	I	S	M	E
O	D	M	S	X	F	I	W	K	G	Q	E	D	F
B	P	O	U	R	T	V	L	A	W	S	X	R	I
D	I	S	C	R	I	M	I	N	A	R	I	U	H
S	A	T	E	A	D	Q	U	S	P	A	S	N	E
C	M	R	S	C	R	L	A	N	E	F	M	L	P
R	E	Y	O	I	B	X	U	B	D	I	E	N	R
Z	A	B	Y	S	H	O	M	O	F	O	B	I	A
U	J	L	E	M	U	W	P	A	R	L	Z	O	S
Y	N	U	X	E	N	O	F	O	B	I	A	M	T

- ☒ Menysprear i donar un tracte d'inferioritat a algú...
- ☐ ...pel color de la seva pell.
- ☐ ...pel seu sexe o per creure que no es comporta com li pertoca.
- ☐ ...per la seva orientació sexual
- ☐ ...pel seu origen, lloc de naixement o procedència.
- ☐ ...per la seva classe social o nivell de riquesa.

Pensa o busca exemples d'aquestes formes de discriminació en l'actualitat: Com creus que podem evitar-les? Pensa paraules que ens hi poden ajudar i construeix la teva pròpia sopa de lletres!

Comparteix els exemples amb les persones amb qui vius i pregunta'ls si se'ls acudeixen més exemples. Comenteu per què creieu que es donen i com evitar-los.

DIVENDRES / Alguna cosa per explicar

La Ka i l'Edu es desperten a les vuit, com cada dia. Es queden una estona al llit fent el ronso, es vesteixen i esmorzen els mateixos cereals de cada dia. La Ka surt al balcó per comprovar si passa alguna cosa al carrer, però no hi veu res estrany. Tots dos tenen la sensació d'estar més cansats que qualsevol altre divendres, però per la resta tot sembla indicar que serà un dia d'allò més normal.

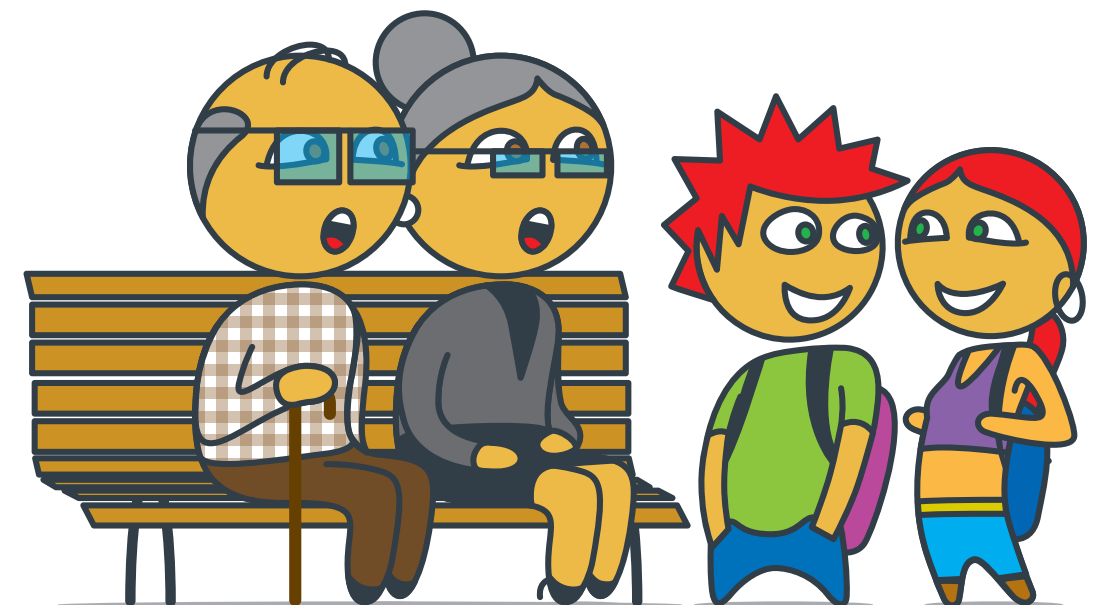
—Saps què, Ka? —diu l'Edu quan surten de casa—. Aquesta setmana he somiat molt i...

—Jo també! —el talla ella de seguida, com si portés estona morint-se de ganes de treure el tema.

Mentre recorren el camí cap a l'escola, la Ka i l'Edu descobreixen que han tingut els mateixos somnis: la paret, els nadons i la manifestació. No acaben d'entendre com pot ser, però tampoc els preocupa: es diverteixen recordant-los, s'expliquen com els van viure i comparteixen sense vergonya com els van fer sentir.

Quan ja gairebé arriben a l'escola, els atura la parella d'avis de cada dia. Com sempre, els estiren les galtes mentre diuen: “Oï, que bufons! Com us assembleu... sou ben iguals!”. Avui, però, l'Edu els respon:

—Perdonin, però no som iguals. De fet, som bastant diferents!

Els avis es miren amb cara de circumstàncies i la Ka es queda pensativa uns instants, donant tombs al que acaba de dir l'Edu i recordant els somnis. Quan ja s'allunyen camí de l'escola, la Ka s'atura de cop, es gira de nou cap a la parella, i afegeix:

—Sí, som diferents... però no desiguals!

Durant uns segons, es fa el silenci. Tots quatre es queden quiets com estàtues, fins i tot sembla que els núvols i l'aire s'hagin aturat. Els avis es miren, però és com si no es veiessin, estan massa concentrats pensant en les paraules de la Ka, gairebé diríeu que els surt fum del cap. Finalment, la Ka es posa a riure i de seguida tots s'hi sumen, satisfets, mentre s'acomiaten amb la mà i els bessons segueixen caminant cap a l'escola.

Ja dins a l'aula, l'Edu i la Ka observen com els companys i companyes treuen la llibreta de la motxilla i comencen a xiuxiuejar mentre espion les llibretes dels altres.

—Òndia! La redacció! —exclamen els bessons a la vegada, tapant-se la cara amb les mans com si s'haguessin deixat l'esmorzar.

La setmana els ha passat volant i se n'havien oblidat completament. Mentre els altres van llegint les seves redaccions, comenten a cau d'orella com se'n podrien sortir. No tenen res escrit, però estan d'acord en que aquesta setmana tenen moltes coses interessants per explicar. Abans que hagin tingut temps de decidir-se, senten:

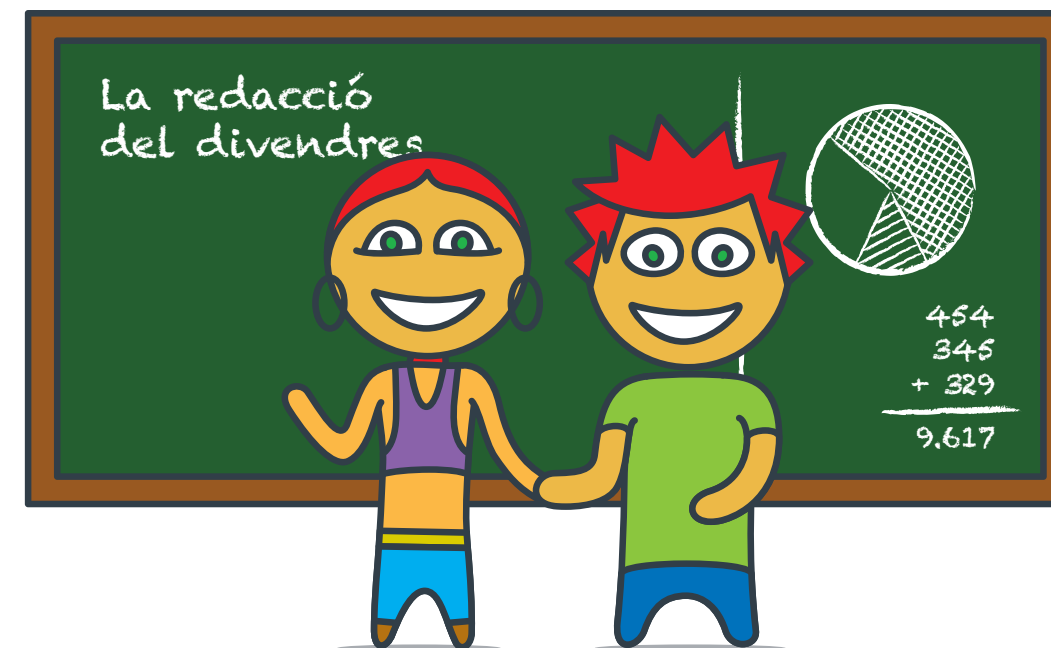
—Edu! Ka! Només falteu vosaltres dos, qui vol sortir a llegir primer?

Es miren de reüll, respiren profundament i s'aixequen. Diuen que no han escrit res, que els sap greu, però que poden explicar moltes coses i els agradaria fer-ho junts.

—D'acord, endavant!

Tots dos es dirigeixen lentament a la pissarra. Estan nerviosos, una miqueta cagats, i per agafar ànims es donen la mà i se l'apreten amb força.

Plantats davant de tothom, expliquen tot el que han somiat durant la setmana. Parlen de la paret, dels nadons i de la manifestació. Els companys i companyes els escolten amb molta atenció, perquè no havien sentit mai una història tan extraordinària de l'Edu ni de la Ka.

Quan acaben d'explicar les mateixes històries que tu acabes de llegir en aquest llibre, tota la classe comença a fer preguntes i comentaris, a dir què en pensen i a donar la seva opinió. I això és el millor i més divertit de qualsevol història: que després de llegir-la, et fa pensar. Et fa pensar com són les coses i com és el món. Et fa pensar què et sembla i quina és la teva opinió. I després et fa imaginar què podria ser millor, i com podria ser millor. I després te n'adones que ets tu, per petit o petita que siguis, qui ho podrà canviar. I després...

Aquest "després" ja és cosa teva, perquè aquesta setmana s'ha acabat.

DIVENDRES / Fitxa d'activitats

az

DESIGUALTAT, DRETS I OPORTUNITATS

Què signifiquen? Explica-ho amb les teves paraules.

Què creus que vol dir la Ka amb la frase “Som diferents, però no desiguals”? Com creus que són les persones en la nostra societat: diferents, desiguals, o totes dues coses? I com creus que haurien de ser?

Ara que ja s'ha acabat el llibre, responeu conjuntament a les següents preguntes:

- L'Edu i la Ka, en alguns moments de la història (per exemple, quan s'han adonat que no tenien la redacció feta), s'han trobat davant situacions difícils: Com se n'han sortit?
- De què creus que parlen totes les històries d'aquest llibre? Creus que és important aturar-s'hi a pensar, o que és millor “fer com si no passés res”?
- T'ha agradat el llibre? Què t'ha agradat més? I què t'ha agradat menys? Per què?

T'atreviries a fer una redacció, un dibuix, un còmic o un video que parli dels temes que hem tractat en aquest? Anima't! Demana ajuda als companys i companyes, al professorat, o a casa: Potser et poden donar alguna idea!

També pots provar de començar amb alguna d'aquestes frases:

Ja n'hi ha prou de dir què poden fer els nens o les nenes...

Quan vaig dir als meus amics que de gran vull ser...

A casa sempre hi ha molta feina per fer i...

A l'aula, quan tenim problemes entre nosaltres...

Aquesta vegada farem conjuntament una llista ben grossa (que penjarem a l'aula), intentant respondre:

Què creieu que podeu fer vosaltres per desenvolupar-vos lliurement? I per evitar qualsevol tipus de discriminació? I per aconseguir una major igualtat de drets i oportunitats entre persones?

RESUMEIX AMB LES TEVES PARAULES...

Què explica la història?

Què he après fent la fitxa?

Dilluns

Dimarts

Dimecres

Dijous

Divendres

COETREN

TREN DE LA COEDUCACIÓ

